

til Oprettelsen og Driften af sine Skoler og kun tager Statsbidraget som en Hjælp til Selvhjælp. Der maatte i alt Fald være andre Institutioner, hvor Selvhjælpen ikke gør sig gældende, medens Statshjælpen er saa godt som eneherkende, som først maatte være angribelige for dem, der ville Sparsommelighed. Jeg gør denne Bemærkning, fordi jeg gerne vil slutte mig til det ærede Medlem fra Slagelses (H. Neergaard) Udtalelser. Selvfølgelig er det, som vore finansielle Forhold nu ere, ikke noget heldigt Øjeblik at komme og anmode om Støtte, men jeg vil alligevel bede den højtærede Minister om at stille sig saa velvillig som muligt til Anmodningerne om forøget Støtte for de københavnske Skoler, fordi Forholdene med Hensyn til Skolepengene ere som af mig nævnt.

Zahle: Jeg maa for det første gøre den Bemærkning, at jeg slutter mig til Ønsket om, at Ændringsforslaget om Postpakmestrene maatte blive taget tilbage. Hvis det ikke bliver taget tilbage, vil jeg støtte de Bestræbelser, der maatte komme frem i Finansudvalget fra det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted), om at faa dette Spørgsmaal taget op til fornyet Overvejelse. Jeg gør det efter de Oplysninger, der er fremkomne fra det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen).

Maa jeg saa blot gøre en enkelt Bemærkning til den højtærede Indenrigsminister om de grønlandske Forhold. De Udtalelser, som den højtærede Minister fremsatte, vare jo meget ubestemte, men jeg opfatter det saaledes, at det var den højtærede Ministers Standpunkt, at han nu vilde lade alt udvikle sig ganske, saaledes som det maa, naar man ikke griber ind, altsaa lade den fulde Adskillelse mellem Handelen og Administrationen blive sat i Værk, saaledes som Loven foreskriver. Det maa jo saa den højtærede Minister gøre, naar han vil det, men saa tror jeg rigtignok ikke, at det er nogen synderlig Nytte til at sende en Mand derop. Saa kan man ligesaa godt vente nogen Tid og se, hvorledes det virker. Saa maa man jo haabe, at Lovens fulde Ikrafttræden maa komme til at virke heldigere, end det i dette Øjeblik ser ud til. Jeg kan dele den højtærede Ministers Opfattelse iuldstændig, naar han siger, at den Mand, der skulde sendes derop, i det mindste maatte være deroppe et Par Aar. Men det havde dog nærmest foresvævet mig saaledes, at den Mand, der paatog sig dette Hverv, i et

Aars Tid maatte sætte sig ind i de grønlandske Forhold hervede, f. Eks. fra Foraaret 1911 til Foraaret 1912 og i den Tid ogsaa lære Grønlandsk og saa i Foraaret 1912 rejse op til Grønland og blive der en 3—4 Aar. Men efter de Udtalelser, der fremkom fra den højtærede Minister, anser jeg denne Plan for at være lagt til Side, og jeg skal ikke opholde mig nærmere ved det, men kun ønske, at naar man gaar den Vej, som man er slaaet ind paa, at lade Loven træde fuldtud i Livet, det da ikke maa komme til at se ud med de grønlandske Forhold, som det i Øjeblikket tegner til.

Wenzel Neergaard: Det ærede Medlem for Odense Amts Iste Valgkreds (Marott) tog i Gaar, da han talte om Spørgsmaalet: fremmed Arbejdskraft her i Landet, Applaus fra Galleriet, fra Tilhørerne ved denne Forhandling, og det forbavser mig aldeles ikke. Thi naar man i en Aarrække planmæssig har fremstillet en Ting, saaledes som den ikke forholder sig, og fremstillet den saaledes, at man sværter en hel Klasse af Medborgere, idet man udtrykkelig gaar ud fra, at de have slemme Motiver med Hensyn til de Skridt, de foretage sig for at drive deres Jord, og naar det ærede Medlem med stor Patos udslynger sine Sætninger om, at det, de danske Godsejere, de store Proprietærer ville, er at tage Brødet ud af de danske Arbejders Mund for at give det til fremmede, saa er det ikke underligt, om det ærede Medlem kan tage Bifald hos Galleriet. Men det ærede Medlem gør sig rigtignok derved skyldig i noget, som er absolut dadelværdigt, fordi det ærede Medlem maa vide, at dette ikke forholder sig rigtigt. Det ærede Medlem tog dog i Dag ikke Bifald paa den Maade, og det tilskriver jeg ganske simpelt den Omstændighed, at naar ærede Medlemmer af dette Ting og de Tilhørere, der ere til Stede, have haft Lejlighed til at høre den Maade, hvorpaa jeg har fremstillet Tingen i Overensstemmelse med de virkelige Forhold, indrømme de ganske simpelt, at den Fremstilling, som det ærede Medlem har givet, har været farvet og fejlagtig. Det nytter jo ikke, at det ærede Medlem vil forveksle Forhandlingerne i dette Ting med de Forhandling, som man fører, naar man er ude paa Agitationsrejser. Det nytter ikke det ærede Medlem, at han Gang paa Gang overfor mig siger, at det, som jeg fremfører, mangler jeg Beviser for, medens det ærede Medlem selv ikke har gjort andet i Dag end at gentage de Beskyldninger og Paastande, han fremsatte